

Pod tlakem ekoaktivistů

Ke svému 25. výročí dostane NP Šumava nový zákon. Špatný zákon, který snižuje roli obcí

Pěťadvacetiletý evergreen zvaný diskuse o Národním parku Šumava nabírá díky vládní předloze zákona o ochraně přírody a krajiny opět na popularitě. A nebyla by to snad ani Šumava, kdyby diskuse o ní nebyla aktivisty účelově okořeněna neexistujícími hrozbami, které jsou následně mediálně šířeny na celou společnost. Na ochranu špatného vládního zákona aktivisté burcují k záchraně šumavské divočiny před jejím zničením developerskými projekty. A protože je většina společnosti ze čtvrtstoletí trvajících tahanic, jalových diskusí a osočování unavena a otrávena, není schopna vnímat, co je hlavním šumavským problémem.

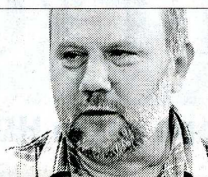
Pokusím se vysvětlit některá úskalí, která Šumava kvůli účelovým tlakům nikdy nepřekonala a zřejmě ani nepřekoná. Především, že nemám politické ambice, nejsem nikomu zavázán, na Šumavě nemám žádné majetky, po žádných netoužím, nikomu žádné nedohazuji a žádného developera, pokud za něj nepovažuji správu šumavského parku, neznám. Na Šumavě participuji pouze tím, že zde žiji a pracuji a jako starosta obce se snažím, aby byla obec Modrava dobrým místem pro život svých obyvatel a dobrou adresou pro její návštěvníky.

Neomezená moc správ národních parků

Šumavský park k pětadvacátému výročí založení dostane zákon. Ač se ministerstvo životního prostředí snaží politiky a veřejnost sebevíc přesvědčit, že je projednávaná norma dobrým zákonem pro všechny současně i budoucí národní parky České republiky, je dnes jasné, že jde o špatný zákon o Šumavě. A v čem je návrh zákona špatný? V tom, že vzniká z pera a pod tlakem ekoaktivistů a zcela podkopává samotné základy demokracie. Pravda, konaly se diskusní kulaté stoly, na kterých však byla vyslyšena pouze jedna strana, nikoliv strana zástupců většiny šumavských obcí. Proto je považuji za pouhou zástěrku demokratické diskuse a svou přítomnost na nich za další životní lekci. Ale pojďme ke konkrétním vadám zákona.

Zákon činí ze správ národních parků orgány s neomezenou mocí, která v českých zemích nemá obdoby. Jejich trojjediná funkce – vlastník, jediný hospodář a zároveň orgán státní správy – bude umocněna pravomocí rozhodovat o záležitostech národních parků neomezeným množstvím podzákoných předpisů, přičemž dotčené obce budou mít na tento proces menší vliv než aktivistické spolky. Nedochozí tak k deklarovanému posílení role obcí, ale k jejímu razantnímu omezení. O národní parky bude pečováno zásadami, aniž by ná-

ANTONÍN SCHUBERT
starosta Modravy

V porovnání se systémem řízení národních parků Evropy jde o zcela ojedinělý model, který víc než demokratické principy kopíruje předlistopadové pořádky

”

vrh zákona stanovil pro tyto zásady jakékoliv limity. Zato však k jejich tvorbě bezlimitně zmocňuje správy národních parků. Veřejnost to nemusí vnímat jako problém, ale v porovnání se systémem řízení národních parků v Evropě jde o zcela ojedinělý model, který víc než demokratické principy kopíruje předlistopadové pořádky.

Jinak tomu ale bude v případě, až veřejnost zjistí, že namísto otevírání bude Šumava před turistickou veřejností ještě více uzavřena. Pan ministr Brabec sice velmi mistrně deklaruje zrušení generálního zákazu vstupu do prvních zón, ten však nahradil mnohem širším mechanismem zákazů. Jako starosta obce, která má své vlastní turistické informační středisko, vím, že veřejnost zajímají dva zásadní problémy ve zdejší oblasti národního parku. Kdy bude otevřena cesta Luzenským údolím na Luzný a kdy bude zprovozněna myslivna Březník. Zatímco si politická vrchnost dokáže snadno poradit s prosazením svého špatného zákona o přírodě, s otevřením historické cesty do Bavor Luzenským údolím a zprovozněním myslivny na Březníku tak, aby sloužila návštěvnické veřejnosti, si poradit neumí. A co vlastně brání tomu, aby bylo vyslyšeno dlouholeté přání návštěvníků Šumavy vidět český národní park tak, jak ho mohou vidět jejich protějšky v sousedním Bavorsku? Kromě dobrého vůle nic. Pouze neochota, strach z aktivistů a výmluvy. Současnou výmluvou je, že to zákon o ochraně přírody prakticky neumožňuje.

Nepravdy o developerech

Nabízí se tedy otázka, proč pan ministr Brabec a jeho úředníci nevyužijí jedinečné

příležitosti, kterou poskytuje projednávání novely zákona, k jeho opravě tak, aby to umožňoval. Bylo by to logické. Místo toho jak ministerstvo, tak správci šumavského parku tiše podporují nepravdy o developerských projektech, které mají údajně zastavět šumavskou divočinu. Ve skutečnosti se mají věci tak, že v národním parku nevyroste jediná, byť sebemenší stavba, aniž by byla povolena příslušnou správou národního parku. Proč tedy správa šumavského parku nebo ministerstvo životního prostředí nevyvrací lži o developerských projektech? Protože se jim to hodí a protože se tím pohodlně zahradí diskuse ke skutečným kontroverzním stavbám, s jejichž výstavbou souhlasila jak správa národního parku, tak samotné ministerstvo životního prostředí.

Na Šumavě prakticky žádné developerské projekty neexistují a i ten jediný, bytový, který je od roku 2006 realizován v Borových Ladách, nedojde v nejbližších letech kvůli nezájmu investorů svého naplnění. Všechny obávané lanovky, sjezdovky, golfové hřiště a domy jsou spíše dobře načasované lži než fakta. Les v národním parku nelze v žádném případě přeměnit na stavební pozemek. Tomu brání nejenom platné zákony České republiky, ale i evropské směrnice, k jejichž plnění jsme se zavázali a jejichž porušení by stálo Českou republiku bolestivou část ze státního rozpočtu. Ano, obce chtějí rozumný, trvale udržitelný rozvoj. Nedomnívám se, že při rozložce šumavského parku více než 68 tisíc hektarů je převod 180 hektarů na šumavské obce, které jsou územními plány určeny pro stavby ve veřejném zájmu, veřejnou zeleň a bytovou výstavbu, zásadní problém. Ale ani jeden čtverečný metr není v šumavské přírodě, natož v divočině.

Proti nepravdivé propagandě

Dlouho jsem byl přesvědčen, že ti, kteří příliš nesouhlasí s mými názory, mají prostě jenom jiný názor, ale že náš cíl je společný – opravdový národní park na Šumavě. Velmi jsem se zmýlil. Šumava je jedinečným územím České republiky jako žádné jiné a o její přírodní a kulturní dědictví je nutné co nejodpovědněji pečovat a ochraňovat je. Ale odpovědnou ochranu a péči mohou provádět pouze odpovědní lidé. Je možné spoléhat se na odpovědnost u lidí, kteří šíří nepravdivou propagandu anebo této propagandě záměrně napomáhají? Dle mého soudu v žádném případě.

A aby alespoň část veřejnosti znala pravdu o Šumavě, budu na tomto místě postupně zveřejňovat fakta, která je Šumava zneužívána coby velmi výkonná finanční dojná kráva.